

Foraarsmaanederne af indeværende Aar, laa Noteringspriserne betydeligt under den Maksimalpris, som var fastsat, og da vilde den Bestemmelse, som Landboforeningerne Gang paa Gang har krævet gennemført, have bevirket overordentlig store Tab for det mindre Jordbrug i Danmark netop paa det Tidspunkt, hvor vi daarligst kunde taale det. Jeg har villet udtale dette for at vise, at det ikke er Husmandsforeningernes Repræsentanters Skyld, at Forholdene er saa ugunstige for det mindre Landbrug, som de er. Det er Forholdene, der medfører dette, og ingen kunde have afværget de Forhold, vi nu staar i, selv med den bedste Villie og den skarpeste Forstand, og mindst af alt kunde det have hjulpet, at Landboforeningernes Forslag var blevet fulgt; derved vilde Forholdene ikke have været bedre for os, men snarere ringere, ja, jeg tør tilføje: betydeligt ringere.

Jeg vil derefter tale om et Forhold, der er fremført af det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) og af det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Mads Larsen) og andre Talere under Finanslovdebatten, nemlig Vilkaarene for det mindre Jordbrugs Produktion i Øjeblikket. Det er ganske rigtigt, at det mindre Jordbrug i Danmark er haardt ramt under de nuværende Forhold, men jeg tror dog, at det nok skal vise sig, at selv om det mindre Jordbrug som Helhed er haardt ramt, vil det dog være muligt at finde Midler og Veje, hvorved man kan holde det mindre Landbrug paa Fode, selv i en kritisk Tid, der varer længere, end vi egentlig havde forudsat fra nogen Side. Jeg er ogsaa ganske enig med de Talere, der har fremsat deres Frygt for og Beklagelse deraf, hvis det mindre Landbrug i Danmark skulde komme ind i saa store Vanskeligheder, at det var uoprettelig Skade, der skete for dette Erhverv. Jeg sætter ogsaa det mindre Landbrug saa højt, at jeg mener, at denne Skade vilde være saa stor, at den ogsaa af samfundsmæssige Hensyn maa afværges, hvis dette paa nogen Maade kan ske. Men jeg tror ikke, man kan afværge Nedgangen i Produktionsvilkaarene og Produktionsmulighederne ude i det mindre Landbrug i synderlig Grad ved at give offentligt Tilskud; jeg tror ikke, man kan komme frem ved at give Tilskud fra det offentlige til dette Erhverv i Form af Pengehjælp. Dertil tror jeg, at Forholdene er lidet egnede. Det bedste, man kan gøre for det mindre Jordbrug i Danmark, er, om man, saa snart ske kan, kunde blive klar over den Politik, man paa

dette Omraade vil føre i den kommende Tid, og at man kunde træffe Forholdsregler, der gik ud paa i nogen Maade at sikre Produktionen i det mindre Landbrug, en Produktion, der ikke forlanges at skulle være overordentlig rentabel, men som kunde gøre det muligt, at man vedværende kunde holde sin Bedrift gaaende i det mindre Landbrug. Og dør er der kun, synes det mig, een Vej frem, og det er den, at man træffer en Ordning, som gaar ud paa, at en Del af Landbruget i Danmark i den kommende Tid kommer til at udlevere mere Korn, end det har gjort efter den nuværende Kornordning. Jeg kan forstaa, at det var vanskeligt at gøre det ved den nuværende Kornordning, for da stod det danske Landbrug med de store Besætninger og med det store Svinehold, som kræver de størst mulige Kornmængder af hjemmeavlet Sød. I det kommende Aar bliver Forholdet anderledes, da vil Forholdet blive det, at vi kommer til at træffe Forholdsregler ikke alene til at sikre Landets Brødkornsforsyning, men ogsaa til at gøre det muligt, at den Produktion i det danske Landbrug af Fedtstoffer, som er allernødvendigst til Befolkningens Ernæring, paa en vis Maade kontrolleres, kommer ind i et Spor, som giver Sikkerhed for, at vi har det nødvendige, og at Forholdene paa dette Omraade afbalanceres. Jeg paakalder Tingets Opmærksomhed med Hensyn til, at man, hvis man en Gang kommer til at træffe en Ordning som den, jeg her har nævnt, da ikke glemmer Trangen i det mindre Jordbrug til at producere paa sædvanlig Maade, og at man hjælper de mindre Jordbrugere til at arbejde i deres Bedrift i Stedet for at sætte sin Lid til offentlig Pengehjælp. Thi det mindre Jordbrug er forskelligt ogsaa i sin Driftsform, det danner Overgangsleddet fra Landarbejderen til den danske Gaardmandsstand. Vi har Husmandsbrug, som kan trænge til den Støtte, som det ærede Medlem fra Mariager nævner. De mindre Bedrifter, de mindre Husmandsbrug, som kun delvis er selvstændige Bedrifter, er ramte haardt, de kan i disse Tider tiltrænge den offentlige Hjælp, man kan give dem paa den af det ærede Medlem anførte Maade, men det selvstændige Husmandsbrug i Danmark tror jeg ikke kan opretholdes paa anden Maade end derved, at Staten stiller sig forstaaende overfor en økonomisk Krise paa den Maade, at man gør det muligt for dem, hvis det kræves, at faa Henstand med deres Afgifter, saaledes at de gaar ind paa at betale dem senere, og giver dem Mulighed for at arbejde i deres